

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/646/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214213871
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1214213871.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: BL SLOVAKIA, spol. s r.o., Nitra, Mostná 72, IČO : 31 396 054, zastúpená AK Gavorová & Partneri, spol. s r.o., Bratislava, Lombardiniho 22/B, proti odporcom: 1/ M. U., N. N., G. XX, zastúpený Ing. Františkom Laučíkom, CSc., bytom Bratislava, Kríková 16, 2/ M. O. U., N. N., G.Í. XX, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie odporcu 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. 6. 2014 č.k. 11C 109/2014 - 102, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi 1/ zakázal nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v Bratislave, mestská časť F., D. R. L., kat. úz. F., parcela registra C - parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 345 m², parcela registra C - parc. č. XXXX/X záhrady o výmere 405 m², parcela registra C - parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 28 m² a stavba súpisné č. XXXX, na parcele registra C - parc. č. XXXX/X, všetky zapísané na LV č. XXX, najmä previesť vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam na tretiu osobu, založiť ich , zriadiť k nim vecné bremeno, inú ťarchu alebo iné vecné alebo nájomné právo v prospech tretej osoby, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

V odôvodnení svojho uznesenia súd prvého stupňa poukazoval na to, že návrhom vo veci samej podaným súčasne s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa navrhovateľ voči odporcom domáha určenia, že darovacia zmluva uzatvorená medzi odporcami 1/ a 2/, je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Prvostupňový súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, keď sa stotožnil so skutkovými i právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Po právnej stránke oprel svoje rozhodnutie o ust. § 102 ods. 1, § 76 ods. 1 písm.e/, f/, § 76 ods. 4, § 77 ods. 1 O.s.p.

Predmetné uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca 1/, domáhajúc sa jeho zrušenia a zastavenia konania. Vytýkal prvostupňovému súdu, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p., pretože súd prvého stupňa rozhodol vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov. V odvolaní odporca 1/ uviedol, že advokáti navrhovateľa, ktorých označil ako pokútnych, lživo tvrdia, že on má údajne vedomosť o konaní Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 17C 183/2009, čo sa nezakladá na pravde, a keby aj, bolo by to irelevantné. On nikdy neobdržal v predmetnej právnej veci žiadny rozsudok, nebol predvolaný na žiadne pojednávanie, nevyjadroval sa k návrhu. Okolnosť, že existuje právoplatný rozsudok z uvedeného konania, ktorého on mal byť údajne účastníkom konania, len dokazuje, ako ľahko môžu štátne úradníčky na Okresnom súde Bratislava II a na Krajskom súde v Bratislave vo funkcii sudkýň, zneužiť autoritu tejto inštitúcie na krádeže nehnuteľností. V Slovenskej republike očividne neexistuje orgán, ktorý by zamedzil sudkyňiam opakovane porušiť zákon. Odporca 1/ v odvolaní popieral, že by bol navrhovateľ veriteľom kohokoľvek, tvrdil, naopak, že navrhovateľ je dlžníkom L.. T. U., Y., ktorý má voči navrhovateľovi judikované splatné pohľadávky. Navrhovateľ vedome

klame, pretože navrhovateľom predložený zoznam pohľadávok tvoria pohľadávky, ktoré už dávno zanikli započítaním podľa § 580 Obč. zák. a už aj premlčaných. Navrhovateľ o vymoženie týchto pohľadávok nikdy nepožiadaval, tieto sú navyše ako bagateľné v nepomere k obmedzovanému právu. Navrhovateľ v celom texte návrhu na začatie konania v tejto veci netvrdí, že existuje pohľadávka kohokoľvek voči M.. O. U.. Odporca 1/ poukazoval na to, že nemal žiadny prospech z úkonu, ktorý uzavrel s M.. U. a ktorým bol súčasne ukrátený veriteľ M.. U., pretože veriteľ M.W.. U. neexistuje. On nie je žiaden singulárny nástupca M.. O. U. v jej povinnosti z údajne odporovateľného právneho úkonu, pokiaľ taká vôbec existuje. Navrhovateľ tvrdí, že konanie o odporovateľnosti právneho úkonu na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 17C 183/2009 je právoplatne ukončené - v tomto konaní však nedošlo k žiadnej zmene odporcu z dôvodu singulárneho nástupníctva. Odporovateľnosť voči M.. U. si navrhovateľ údajne navrhovateľ uplatnil a odporca 1/ navrhovateľovi v jeho práve požadovať uspokojenie z toho jej úkonu, ktorému s úspechom odporoval, ničím nebráni. Podmienka odporovateľnosti podľa ods. 1 a 2 § 42a Obč. zák., existencia návrhu voči úkonom dlžníka, nie je splnená a ani ju nemožno splniť.

Konanie prvostupňového súdu odporca 1/ označil v odvolaní za nezákonné; návrh v tomto konaní bol súd prvého stupňa podľa názoru odporcu 1/ povinný odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 114 ods. 1 O.s.p. a konanie zastaviť. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa nemá žiadne oprávnenie konať o nehnuteľnosti vo vlastníctve odporcu 1/; týmto konaním prekročil prvostupňový súd svoju právomoc a zasiahol do práva na pokojné užívanie majetku odporcu 1/. Odporca 1/ namietal, že nikto nemá právo brániť M.. U. v ľubovoľnom nakladaní s nehnuteľnosťou, ako ju k tomu oprávňuje § 123 Obč. zák. Nikomu nepatrí právo spochybňovať platnosť a účinnosť prevodu tejto nehnuteľnosti na odporcu 1/; nikomu tiež nepatrí právo obmedzovať ho v nerušenom výkone jeho vlastníckych práv. Odporca 1/ vytýkal súdu prvého stupňa, že mu napadnutým uznesením zakazuje nakladať podľa jeho ľubovôle s jeho nehnuteľnosťou, len z toho dôvodu, že predchádzajúca majiteľka nehnuteľnosť údajne nadobudla odporovateľným právnym úkonom. Aj keby to bola pravda, voči odporcovi 1/ žiadne obmedzenie nikdy nebude existovať. Obava z ohrozenia budúceho výkonu súdneho rozhodnutia podľa § 74 ods. 1 O.s.p. je vylúčená, pretože neexistuje žiadne súdne konanie, v ktorom by mohlo byť vydané nejaké súdne rozhodnutie, týkajúce sa nehnuteľnosti odporcu 1/. Neexistuje ani len možnosť, aby súd mohol voči nemu konať v konaní o odporovateľnosti právnych úkonov v prospech akéhosi podnikateľského subjektu, s ktorým odporca 1/ nikdy nemal nič do činenia a nič mu nedlhuje, rovnako tak ani M.. U.. Konajúca sudkyňa podľa názoru odporcu 1/ mu vyvlastnila jeho vlastnícke právo a prekročila svoje právomoci. Odporca 1/ preto žiada, aby s týmto zneužívaním svojich právomocí skončila skôr, než odporcovi 1/ vznikne škoda. Odporca 1/ žiadal nariadiť prvostupňovému súdu, aby zastavil toto konanie.

Na odvolanie odporcu 1/ sa písomne vyjadril navrhovateľ tak, že žiadal napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 46,78 €. Navrhovateľ poukazoval vo svojom vyjadrení na to, že odporca 1/ vo svojom odvolaní tvrdí, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p., pretože sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov. Argumentujúc ust. § 7, § 74 O.s.p. navrhovateľ uviedol, že odvolací dôvod uvádzaný odporcom 1/ nie je daný, nakoľko uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. 6. 2014 č.k. 11C 109/2014 - 102 bolo rozhodnuté vo veci, ktorá patrí do právomoci súdov. Agenda odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle § 42a a nasl. Obč. zák. je bežnou agendou súdov; ide o občianskoprávne vzťahy priamo pomenované v ust. § 42a a nasl. Obč. zák., o ktorých rozhodujú súdy v zmysle § 7 O.s.p. Rozhodovanie o odporovateľnosti právnych úkonov nepatrí do právomoci žiadneho iného orgánu či organizácie. Navrhovateľ k námietke odporcu 1/, že mu súd „vyvlastnil výkon jeho vlastníckych práv preto, že sa stotožnil s takým návrhom navrhovateľa“, že je diametrálny rozdiel medzi vyvlastnením a obmedzením vlastníckeho práva na základe zákona, ktorý si odporca 1/ nevedomuje, resp. o tomto rozdieli nemá znalosti.

Napriek neexistencii vady konania, ktorá bola odporcom 1/ uvedená ako jediný odvolací dôvod, mal navrhovateľ záujem vyjadriť sa aj k ostatným tvrdeniam odporcu 1/ v jeho odvolaní. Navrhovateľ označil ako nepravdivé tvrdenie odporcu 1/, že o konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17C 183/2009 nemal vedomosť, poukazujúc na to, že M.D. U. bol účastníkom predmetného konania ako odporca 2/; navyše bol v uvedenom konaní aktívnym účastníkom, o čom svedčí aj jeho vyjadrenie k návrhu v konaní sp. zn. 17C 183/2009 zo dňa 4. 1. 2010, ako aj jeho odvolanie voči rozhodnutiu prvostupňového súdu v danej veci zo dňa 24. 5. 2011, keď oba písomné podania navrhovateľ pripojil ako prílohy 1/, 2/ k svojmu vyjadreniu. O spomínanom odvolaní M.Á. U. v konaní sp. zn. 17C 183/2009 rozhodol odvolací Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 11Co 126/2011 tak, že rozsudok

prvostupňového súdu potvrdil a zároveň navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré M. U. aj uhradil poštovou poukážkou, na adresu právneho zástupcu navrhovateľa. K vyjadreniu navrhovateľa bola pripojená aj fotokópia spomínanej poštovej poukážky ako príloha 3/. Spomínané prílohy svedčia o aktivite M. U. v konaní sp. zn. 17C 183/2009, v ktorom boli právne úkony (Dohoda o vypořádání BSM, Kúpna zmluva medzi T. U. V. M.. O. U.) súdom určené za právne neúčinné.

Za urážlivé označil navrhovateľ vyjadrenia odporcu 1/ na adresu sudkýň Okresného súdu Bratislava II i Krajského súdu v Bratislave; ich cieľom je podľa navrhovateľa vytvoriť negatívny, nepriateľský postoj medzi odporcom, resp. jeho zástupcom a zákonným sudcom, ako to zvykol robiť aj v iných konaniach, čo následne využije na podanie námietky zaujatosti a tým aj na predlžovanie konania.

Tvrdenie odporcu 1/, že navrhovateľ nemá voči L.. T. U., ktorý je otcom a zároveň aj zástupcom odporcu 1/ v konaní) žiadne vymáhateľné pohľadávky, je nepravdivé. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania o určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 42b Obč. zák. predložil dôkazy - právoplatné a vykonateľné rozsudky - na základe ktorých má navrhovateľ voči dlžníkovi aj vymáhateľné pohľadávky, ktoré si vymáha aj v exekučnom konaní (EX 22/2014). Navrhovateľ sa ohradil voči označeniu „pokútny advokát“ zo strany odporcu 1/, poukazujúc na to, že „pokútne“ znamená bez licencie, povolenia, či iného právneho súhlasu; právny zástupca navrhovateľa je však členom Slovenskej advokátskej komory, pokútnej advokácie sa preto nedopúšťa.

Právne závery, na ktoré sa odvoláva odporca 1/, resp. jeho zástupca, označil navrhovateľ za nesprávne, plynúce z chýbajúceho právneho vzdelania odporcu 1/, resp. jeho zástupcu. Zmyslom ustanovení upravujúcich odporovateľnosť právnych úkonov je možnosť veriteľa domáhať sa uspokojenia svojich nárokov prostredníctvom inštitútu odporovateľnosti právnych úkonov, ktoré vykonal dlžník s tretími osobami (§ 42a Obč. zák.), ako aj u iných osôb, ktoré sa obohatili na úkor veriteľov od dlžníka prostredníctvom týchto tretích osôb (§ 42b Obč. zák.). Odporca 1/ cituje vo svojom odvolaní rozhodnutie NS SR, ktoré uvádza „nemožnosť domáhania sa neplatnosti právneho úkonu s nehnuteľnosťou, ktorý urobila osoba, ktorá mala z odporovateľného právneho úkonu prospech“. Navrhovateľ sa domnieva, že odporca 1/ svojvoľne doplnil do tohto textu aj „nemožnosť odporovateľnosti“, čo však podľa navrhovateľa z uvedeného rozhodnutia NS SR nevyplýva; je rozdiel medzi neplatnosťou a odporovateľnosťou, ktoré si však odporca 1/ zamieňa.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení trval na opodstatnenosti jeho návrhu; M. U. napriek vedomosti o záväzkoch svojho otca L.. T. U. voči spoločnosti BL Slovakia spol. s.r.o., ako aj vedomosti o tom, že právne úkony, na základe ktorých nadobudla jeho matka M.. O. U. nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX, sú neúčinné, vykonal (úmyselne) právny úkon (Darovaciu zmluvu zo dňa 10. 4. 2012), prijal dar - nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX, neposkytol žiadne protiplnenie a tým ukrátil spoločnosť BL Slovakia spol. s.r.o. (navrhovateľa) pri uspokojovaní jej pohľadávok voči L.. T. U.G..

Ustanovenie § 42b Obč. zák., veta za bodkočiarkou, upravuje pasívnu legitímáciu pri odporovacej žalobe aj na ďalšie osoby, na ktoré bol prevedený majetok od tretej osoby, ktorá získala majetok odporovateľným úkonom od veriteľovho dlžníka, a to bez ohľadu na to, či dlžník veriteľa prevedie svoj majetok na tretiu osobu odporovateľným právnym úkonom a následne táto tretia osoba ešte pred podaním odporovateľnej žaloby alebo až po jej podaní prevedie tento majetok na ďalšiu osobu. V prejednávanej právnej veci veriteľ (navrhovateľ BL Slovakia spol. s r.o.) je ukrátený pri uspokojení jeho vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi L.. T.G. U. z dôvodu právnych úkonov Dohoda o vypořádání BSM (uzavretá medzi dlžníkom L.. T. U. a jeho manželkou M.. O. U.) a Kúpna zmluva (uzavretá medzi L.. T. U. V. M.. O. U.), obe týkajúce sa nehnuteľností v kat. úz. F., zapísaných na LV č. XXX. Tieto právne úkony boli právoplatným rozsudkom súdu určené za právne neúčinné voči navrhovateľovi. M.. O. U.G. za týchto okolností označené nehnuteľnosti na LV č. XXX, ku ktorým bola súdom určená právna neúčinnosť voči navrhovateľovi, previedla ďalej na M. U. (odporcu 1/), čím došlo opätovne k ukráteniu uspokojenia navrhovateľa pri vymáhaní pohľadávky voči dlžníkovi, a to za okolností, kedy M. U. mal vedomosť o všetkých označených právnych úkonoch, ako aj o tom, že tieto boli vyhlásené za neúčinné voči navrhovateľovi. Preto aj tento právny úkon považuje navrhovateľ voči sebe za právne neúčinný.

Navrhovateľ dodal, že má za to, že všetky zákonom vyžadované podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia sú splnené. Dôvodom na vydanie predbežného opatrenia je nielen obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, ale aj potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Prípadným ďalším prevodom vlastníctva nehnuteľností odporcom 1/ M. U. na tretiu osobu by sa vlastníkom predmetných

nehnutelností stala tretia osoba. Navrhovateľ by tak bol opäť nútený podávať odporovaciu žalobu, t.j. iniciovať ďalšie súdne konanie. O úmyselnom konaní odporcu 1/ svedčí aj ďalšia skutočnosť; odporca 1/ previedol nehnuteľnosti na U. Č.. XXX G.. Ú.. F.L. A.. Č.. XXXX/X záhrada o výmere 552 m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvoria o výmere 18 m² na svojho príbuzného L.. Z. U., ktorý je bratom odporcu 1/ a teda synom pôvodného dlžníka a M.. O. U.G.. Pritom aj prevod tejto nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi L.. T. U. V. M.. O. U. V. M. U. zo dňa 6. 9. 2006 bol určený za voči navrhovateľovi právne neúčinný v konaní sp. zn. 17C 183/2009. Odporca 1/ sa tak zbavuje svojho ďalšieho majetku len aby sa vyhol nútenému výkonu rozhodnutia, keďže navrhovateľ sa môže domáhať v exekučnom konaní vykonania plnenia aj voči tým osobám, ktoré mali z odporovateľného úkonu prospech, t.j. aj voči odporcovi 1/. Konanie odporcu 1/ len potvrdzuje obavu, že sa odporca 1/ snaží predať majetok, len aby nedošlo k vymoženiu pohľadávok navrhovateľa.

Odvolačný súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Odvolačný súd dospel k záveru, že odvolaniu odporcu 1/ nemožno priznať úspech.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

V zmysle cit. ustanovenia § 102 ods. 1 O.s.p. predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia ešte pred rozhodnutím vo veci samej, je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia musí byť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia aspoň osvedčená, t.j. musí sa javiť aspoň ako pravdepodobná; nárok teda nemusí byť preukázaný. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich dočasný - predbežný charakter. Navrhovateľ v danej veci navrhovaným predbežným opatrením sleduje dočasnú úpravu pomerov účastníkov (t.j. predbežné opatrenie nenavrhuje nariadiť z dôvodu obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia).

Nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi účastníkmi, ak tieto vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi (tj. že účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci).

Predbežné opatrenie musí mať navyše vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je predmetom konania vo veci samej. Už z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí byť o.i. zrejmé, čoho sa navrhovateľ predbežného opatrenia mieni domáhať návrhom vo veci samej. Uvedená náležitosť návrhu je potrebná práve pre posúdenie vzťahu navrhovaného predbežného opatrenia s konaním vo veci samej, t.j. či predbežné opatrenie má vzťah k veci samej (či je daná súvislosť a kontinuita predbežného opatrenia s predmetom konania vo veci samej). Je pritom potrebné, aby vzťah, ktorý sa dočasne upraví predbežným opatrením, bol vyriešený rozhodnutím vo veci samej. Táto spojitosť musí byť nielen vecná ale i bezprostredná, priama, inak nemožno hovoriť o naliehavosti požadovanej dočasnej úpravy. Medzi návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a návrhom vo veci samej musí byť vzájomná súvislosť.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia je výlučne vecou účastníka, ktorý navrhuje nariadenie predbežného opatrenia, učiniť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti jeho návrhu na predbežné opatrenie. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na vydanie predbežného opatrenia nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 75 ods. 4, § 102 ods. 1 O.s.p.). Súd musí mať pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia na zreteli, že predbežné opatrenie je opatrením výnimočnej povahy a preto by malo povinného účastníka obmedzovať v prípade jeho nariadenia len v nevyhnutnej miere. Iný postup by mohol znamenať prekročenie ústavnosti postupu súdu v konaní o predbežnom opatrení. Zásah súdu prostredníctvom predbežného opatrenia do právnych vzťahov účastníkov musí byť primeraný.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu v posudzovanej veci dospel odvolačný súd k rovnakému záveru, ako súd prvého stupňa; pokiaľ prvostupňový súd návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia voči odporcovi 1/ vyhovel, rozhodol vecne správne.

Navrhovateľ osvedčil právny vzťah s odporcom 1/, vyplývajúceho zo skutočnosti, že sa odporca 1/ stal výlučným vlastníkom nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX pre kat. úz. F. na základe Darovacej zmluvy, ktorú uzavrel s M.. O. U., ktorá získala vlastnícke právo k označeným nehnuteľnostiam podľa Dohody o vyporiadaní BSM a Kúpnej zmluvy, uzavretých s L.. T.G. U.. V zmysle právoplatného rozsudku (rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31. 3. 2011 č.k. 17C 183/2009 - 142 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. 8. 2013 č.k. 11Co 126/2011 - 193, právoplatnosť dňa 24. 9. 2013), určili súdy o.i. spomínané právne úkony Dohodu o vyporiadaní BSM ako aj Kúpnu zmluvu za právne neúčinné voči navrhovateľovi spoločnosti BL Slovakia spol. s r.o., a to podľa § 42a Obč. zák. Návrhom vo veci samej sa navrhovateľ domáha proti odporcom 1/, 2/ určenia neúčinnosti právneho úkonu - Darovacej zmluvy uzavretej medzi odporcom 1/ (ako obdarovaným) a odporkyňou 2/ (ako darcom), predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX - voči spoločnosti BL Slovakia spol. s r.o. Vzťah navrhovaného predbežného opatrenia s návrhom vo veci samej považuje odvolací súd za daný. Je nutné prisvedčiť navrhovateľovi v tom, že prípadná ďalšia dispozícia s označenými nehnuteľnosťami by mohla zneprehľadniť majetkové vzťahy účastníkov a zároveň viesť k potrebe iniciovania ďalších súdnych konaní. Nariadenie predbežného opatrenia umožní súdu postupovať v konaní efektívnejšie. Nakladanie s nehnuteľnosťami by za danej situácie zhoršilo postavenie navrhovateľa ako veriteľa; navrhovateľ teda podľa názoru odvolacieho súdu osvedčil aj existenciu nebezpečenstva hroziacej ujmy.

Účinky predbežného opatrenia nebudú neprimerane zasahovať do právnych vzťahov účastníkov - uloženie povinnosti odporcovi 1/ nenakladať s označenými nehnuteľnosťami (spôsobmi vymedzenými predbežným opatrením) nebude mať žiadny dosah na existenciu vlastníckeho práva odporcu 1/ k predmetným nehnuteľnostiam a teda nebude odporcu 1/ obťažovať nad mieru primeranú veci.

Odvolací súd poznamenáva, že nariadenie predbežného opatrenia neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej; v konaní vo veci samej bude súd skúmať, či sú splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 42b Obč. zák. v zmysle tvrdení navrhovateľa.

Vzhľadom na splnenie zákonných podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania (navrhovateľa a odporcu 1/) odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách predbežného opatrenia rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o trovách konania (§ 145 O.s.p.).

Uznesením zo dňa 30. 7. 2014 č.k. 11C 109/2014 - 112 uložil prvostupňový súd odporcovi 1/ povinnosť v lehote 10 dní od doručenia uznesenia uhradiť súdny poplatok za odvolanie proti nariadenému predbežnému opatreniu v sume 33 €, s poukazom na položku č.1c/ sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca 1/, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zrušenia. Odporca 1/ vo svojom odvolaní namietal, že v konaní došlo k vade podľa § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p., pretože sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov. Opätovne zdôraznil, že mu patrí právo na pokojné užívanie jeho nehnuteľností, do ktorého svojvoľne zasiahla sudkyňa JUDr. Mrázová nariadením predbežného opatrenia.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že ani toto odvolanie odporcu 1/ nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že prvostupňový súd vyhovel návrhu navrhovateľa a uznesením zo dňa 25. 6. 2014 č.k. 11C 109/2014 - 102 nariadil predbežné opatrenie, ktoré odporca 1/ napadol včas podaným odvolaním.

Odporca 1/ je navrhovateľom poplatkového úkonu - odvolania proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia - a preto je poplatníkom tohto poplatkového úkonu. Poplatková povinnosť mu vznikla podaním odvolania proti predbežnému opatreniu, kedy sa tiež poplatok za odvolanie stal splatným (§ 2 ods. 1 písm.a/, § 5 ods. 1 písm.a/, § 8 ods. 1 zák.č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov). V súlade s položkou 1 písm.c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych

poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, predstavuje poplatková povinnosť odporcu 1/ za podané odvolanie proti predbežnému opatreniu sumu 33 €.

Vecnými dôvodmi, t.j. či je nárok uplatňovaný navrhovateľom oprávnene, sa súd pri rozhodovaní o poplatkovej povinnosti nezaoberá; tie budú predmetom skúmania súdu v rámci prejednávania veci samej.

Námietka odporcu 1/ v odvolaní o nedostatku právomoci súdov je neopodstatnená; v zmysle ust. § 12 zák. č. 71/1992 Zb. vo veciach súdnych poplatkov rozhodujú súdy.

Odvolací súd z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.